

© Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 2012. İşbu çeviri, Avrupa Konseyi İnsan Hakları Vakıf Fonu'nun desteğiyle yapılmıştır ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Bu çeviri, Mahkeme'yi bağlamamaktadır. Daha fazla bilgi için, bu belgenin sonunda bulunan, telif haklarına ilişkin belgeyi okuyunuz.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/ Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyrights/droits d'auteur à la fin du présent document.

Mahkeme içtihadı üzerine bilgi notu N° 151

Nisan 2012

---

## ***Boulois/Lüksemburg [BD] - 37575/04***

Karar 3.4.2012 [BD]

### **Madde 6**

#### **Hukuk prosedürü**

#### **Madde 6-1**

#### **Medeni hak ve yükümlülükler**

İdare mahkemesi önünde yapılması mümkün olan bir başvuru olmadan, bir cezaevi komisyonunun bir tutukluya dışarı çıkma izni vermeyi sistemli olarak reddetmesi : *ihlal yok*

*Olaylar*– Başvurucu onbeş yıl ağır hapis cezasına çarptırılmıştır. 2003 ve 2006 yılları arasında başvurucu, özellikle idari formaliteleri yerine getirmek ve diploma elde etmek için dersleri takip etmek için, altı defa dışarı çıkma izni (« ceza izni ») talep etmiştir. Cezaevi komisyonu tarafından başvurusunun talepleri reddedilmiştir. Başvurucu ilk iki red kararına karşı idare mahkemesi önünde iptal davası açmıştır. İdare mahkemesi, bu davayı incelemek için yetkisiz olduğuna karar vermiştir. Üst idare mahkemesi bu kararı onamıştır.

14 Aralık 2010 tarihli kararla (bkz., bilgi notu n° 136), Mahkeme'nin bir dairesi, idari yargı organlarının iptal davasının esasını incelemeliklerinden dolayı, esasa ilişkin bir kararın bulunmamasının, idari hakim cezaevi komisyonunun kararlarının denetiminin özüne zarar verdiği gerekçesiyle, dörde karşı üç oyla Sözleşme'nin 6 § 1 maddesinin ihlal edildiği sonucuna varmıştır. Ayrıca yürürlükteki mevzuat, bir tutukluya herhangi başka bir başvuru imkanı tanımamaktadır.

*Hukuk açısından*– Madde 6 § 1 : Cezaevi ile ilgili uyumsuzluklar prensip olarak, « cezai alanda yöneltilen bir suçlamanın » esası ile ilgili olmadığında, Sözleşme'nin 6 § 1 maddesinin cezai kısmının uygulanması söz konusu değildir. Dolayısıyla Mahkeme, 6 § 1 maddesinde öngörülen usuli güvencelerin, ceza izni

talepleri ile ilgili uyumsuzluğa uygulanıp uygulanmadığını değerlendirmek için, başvurucunun « medeni bir hakka » sahip olup olmadığını incelemek zorundadır. Öncelikle başvurucunun ceza izni « hakkına » sahip olup olmadığını belirlemek gerekmektedir. İç hukuktaki yasa ceza iznini, ya günün belirli bir bölümünde ya da yirmi dört saatlik dönemlerle cezaevi kurumundan ayrılmaya izin verilmesi olarak tanımlamaktadır. Burada bazı şartlarda tutuklulara « verilebilen » bir « ayrıcalık » söz konusudur. Yasakoyucunun açıkça başvuru yolu içermeyen bir ayrıcalık yaratma niyeti vardı. Tutuklular istenen kriterleri şekli anlamda yerine getirdikleri zaman, yetkili makamların izin verme konusunda bir taktir yetkileri bulunmaktadır. İç hukuk mahkemeleri tarafından mevzuatın yorumlanması sorunu konusunda, idari yargı organları, başvurucunun iptal başvurusunu inceleme konusunda yetkisiz olduklarına karar vermişlerdir. Böylece başvurucu, savunulabilir bir şekilde iç hukuk sisteminde bir « hakka » sahip olduğunu öne sürememekteydi.

Ayrıca, her ne kadar Mahkeme hapis cezalarına mahkum olan şahısların zamanla topluma integre edilmesi ile ilgili politikanın meşru amacını kabul etmişse de, ne Sözleşme ne de Sözleşme'ye ek Protokol açıkça ceza izni hakkını tanınamamaktadırlar. Uluslararası hukukun ilkesi için de aynı durum geçerlidir. Kesin olarak, taraf devletlerde ceza izninin verilme şekli ve statüsü ile ilgili olarak hiçbir konsensüs bulunmamaktadır. Her halükarda, Savunmacı Devlet, tutukluların tekrar integre olması konusu ile ilgisiz değildir ve cezaevi izni ve cezaların infazı ile ilgili halihazırdaki mevzuat reformu, bunu göstermektedir.

Yukarıda belirtilen tespitler ışığında başvurucunun talepleri, Lüksemburg hukukunda veya Sözleşme'de tanınan bir « hak » ile ilgili değildir. Bu nedenle 6. madde uygulanmamaktadır.

*Sonuç* : ihlal yok (onbeşe karşı iki oyla).

---

© Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi  
Yazı İşleri Müdürlüğü tarafından kaleme alınan bu özet Mahkeme'yi  
bağlamamaktadır.

© **Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 2012.** Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin resmi dilleri, İngilizce ve Fransızca'dır. İşbu çeviri, Avrupa Konseyi İnsan Hakları Vakıf Fonu'nun desteğiyle yapılmıştır ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Bu çeviri, Mahkeme'yi bağlamamaktadır ve Mahkeme, bu çevirinin kalitesine ilişkin olarak hiçbir sorumluluk almamaktadır. Bu çeviri, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin içtihat veritabanı olan HUDOC'tan veya HUDOC'un ilettiği olduğu diğer veritabanlarından indirilebilir (<http://hudoc.echr.int>). Bu çeviri, ticari olmayan amaçlarla ve davanın adının tam olarak belirtilmiş olması ve yukarıdaki telif hakkı bilgisiyle beraber olması koşulu ve İnsan Hakları Vakfı'na atıfta bulunmak suretiyle alıntılanabilir. Bu çeviri kısmen veya tamamen, ticari amaçlarla kullanmak isteyenlerin, bunu aşağıdaki adrese bildirmeleri gerekmektedir: [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).

© **Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.**

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).

**© Conseil de l'Europe/ Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012.**

Les langues officielles de la Cour Européenne des Droits de l'Homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour Européenne des Droits de l'Homme (<http://hudoc.echr.int>), ou de tout autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).